

HÖSTEN 1986

KLUBBENS ADRESS: ÖSTERHANINGE BÅTKLUBB

BOX 3030
136 03 HANDEN

POSTGIRO: 61 93 62 - 7

TELEFON HAMNEN: 0750/ 330 44

STYRELSE:	Ordförande	Kjell Blomström	08/ 97 46 37
	Vice ordförande	Bo Fahlge	777 23 99
	Sekreterare	Margareta Zetterström	776 20 04
	Kassör	Ulf Odenhammar	776 01 02
	Hammästare	Carl-Fredrik Ericson	776 05 48
	Ledamöter	Ulf Nilsson (vakt- lista + bryggplatser)	777 21 74
		Lars Schelander	777 18 51
		Björn Sandberg	777 64 30
REVISORER		Eskil Sandh	36 67 59
		Stig Asplund	777 11 19
	Revisorssuppleant	Lars Nyblom	742 25 46
HAMNEN:	Ordförande	Carl-Fredrik Ericson	776 05 48
	Bryggbas Fyren	Ruben Norberg	777 26 91
	Bryggbas Båken	Lars Söderström	777 51 07
	Bryggbas Pricken	Per Lindh	776 10 31
	Bryggbas Bojen	P-A Winnersjö	777 48 91
TAVLINGAR:	Ordförande	Yvonne Schelander	777 18 51
	Ledamöter	Sigröd Lindén	776 07 76
		Hans Svedberg	777 57 10
		Björn Björling	776 31 55
		Robert Johansson	777 46 78
FESTER:	Klubbmästare	Lennart Hessling	777 32 62
		Kenneth Kjernholm	776 37 14
		Gunnar Sohlberg	712 22 66
		Sören Nilsson	745 24 10
REDAKTION:	Ordförande	K-J Ulmanen	46 47 10
	Ledamöter	Marianne Blomström	97 46 37
		Lisbeth Odenhammar	776 01 02
		Sven Johansson	99 55 17
BATRADIOOMBUD:		Sven-Erik Rossäter	64 27 59
UNGDOMSSEKTIONEN:	Ordförande	Kjell Björklund	776 23 00
	Kassör	Bengt Fryxell	93 83 55
	Materialförvaltare	P-A Winnersjö	777 48 91
	Utbildningsledare	Björn Odenhammar	776 01 02
	Ledamöter	Elinor Asplund	93 73 74
		Tomas Blomström	97 46 37
		Mats Nilsson	777 21 74
		Anna Sohlberg	712 22 66
		Ake Forsell	0750 / 248 68

STYRELSEN HAR ORDET

På klubbholmen tog isen i år våra fasta bryggor. Under maj byggdes det nya bryggor. Det började med att Christian Ericsson (Sjömaskiner) hjälpte oss att påla för de nya bryggorna. Sex telefonstolpar slogs ner per brygga. Detta skall förhoppningsvis bli stabilare och hålla längre än de gamla bryggorna.

Bryggorna gjordes även något längre och bredare. Den norra bryggan flyttades ca. fem meter norrut för att ge bättre svängrum mellan bryggorna. Sista helgen i maj fortsatte bygget. Ett stort antal arbetsvilliga medlemmar ställde upp och jobbade. Några problem med att få ut medlemmar fanns inte vilket är mycket glädjande.

Bryggorna har senare kompletterats med förtöjningsringar, nya bultförband m.m. Det var en välbehövlig upprustning av bryggorna eftersom Klubbholmen besöks mycket flitigt. Vi får hoppas att isen i år inte orkar på bryggorna.

Enligt styrelsens planer skall alla bryggkättingar besiktigas efter båtupptagningen. Denna besiktning kommer tyvärr lite sent eftersom två kättingar på Pricken redan gått sönder.

Troligen måste ganska mycket kätting bytas. Kostnaden för detta kommer knappast att rymmas i ordinarie budget. Styrelsen avser därför att under november kalla till ett extra medlemsmöte. Separat kallelse kommer att skickas ut senare.

Du som genom vänner eller affärskontakter tror Dig kunna köpa kätting billigt hör av Dig till hammästaren.

Ungdomssektionen har under våren i samarbete med fritidsgårdarna i Haninge Kommun utbildat ungdomar från fritidsgårdarna i bl.a. segling och sjövevt. Det började med några teorikvällar inomhus under april månad och fortsatte med kvällsseglingar i Askviken under maj månad. Dessa ungdomar utbildades så att de i juni kunde vara med och segla kommunens skuta Ariel.

Det är väldigt fint att klubben i form av ungdomssektionen kan arbeta ihop med kommunen. Ett fortsatt samarbete med kommunen måste gynna både kommun och ÖBK. Denna verksamhet är dock mer krävande än den med våra egna ungdomar. Till nästa år behövs därför fler ledare både vuxna och ungdomar för att klara verksamheten.

När man går runt på bryggorna i klubbhamnen förvånas man över att det är så många båtar som inte för klubbens standert. Tydligt är det många medlemmar som inte läst § 6 i klubbens stadgar där det står att "Medlem skall på sin båt föra klubbens standert".

Då det varje år tillkommer nya medlemmar är det svårt att på t.ex. Klubbholmen skilja en klubbåt utan klubbstandert från en gästande båt. Under semestersegling när man kommer till en gästhamn är det trevligt om man kan hitta en klubbåt genom en snabb blick under spridarna efter klubbstandertet.

Placeringen av klubbstandertet varierar också mycket. I stadgarna finns det inte angivet var standertet skall placeras. Man får anta att Kryssarklubbens generella regler skall gälla. Nedan följer ett utdrag ur SXX:s flaggreglemente.

"Föreningsflagga förs under styrbords vantspridare eller om vantspridare saknas, utefter styrbords vant med fäste ca 1/4 av dess längd uppifrån räknat. På båt utan mast föres standert på gösstake i förstäven.

Om båt registrerad i flera föreningar bör i klubbhamn båten föra klubbens flagga ensam eller överst av flera föreningsflaggor."

Du som inte har någon klubbflagga (standert) - köp en av Yvonne Schelander tel 777 18 51 till nästa år. Du bör även fästa den på Din båt enligt SXX's flaggreglemente.

Vi har fått många nya medlemmar i klubben och köllistan till ordinarie bryggplats upptar idag dryga 90- talet personer. Tack vare att de ordinarie bryggplatsinnehavarna i tid meddelat oss att de icke skulle nyttja sin plats under den gångna säsongen har vi kunnat tillgodose medlemmarna i köllistan med 22 platser. Av dessa platser har 9 stycken blivit ordinarie bryggplatser med nya ägare och resten har varit sommarplatser.

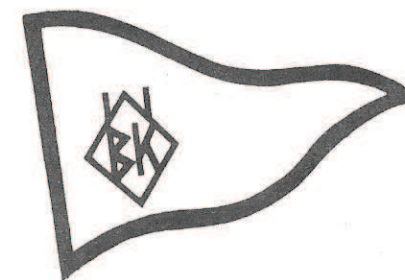
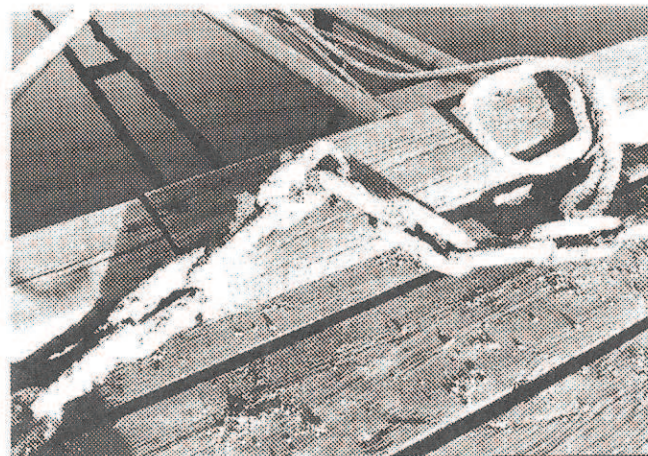
Vi vill redan nu passa på och uppmana de bryggplatsinnehavare som vet med sig att de av någon anledning icke kommer att nyttja sin plats nästa år att i tid meddela oss detta (senast i januari- 87).

Som alla vet så har alla bryggplatsinnehavare skyldighet att gå vakt en alternativt två nätter enligt vaktlistan. Tyvärr måste vi meddela att vissa medlemmar, enligt vår mening för många, icke fullgjort denna skyldighet. Vi anser att en medlem som får sin båt vaktad under hela säsongen borde inse att han då har skyldighet att vakta andra medlemmars båtar en eller två nätter per säsong. Tyvärr har luckorna i vaktlistan en tendens att bli fler för vart år som går.

Oftast är det glömska som är orsak till att man uteblivit från vakten och det gör att vi har en förhoppning till bättring kommande säsonger. Vaktinstruk-

tionen kommer på förslag från oss att skrivas om så att de två vakterna har skyldighet att ringa varandra före vaktnatten. Risken att två personer glömer sin vakt samtidigt får dock ses som liten. Vaktlistan kommer dessutom ut till medlemmarna i så god tid så om alla tog för vana att notera vakt natt i sin almanacka så skulle säkert enbart denna enkla åtgärd leda till fler fullföljda vakt nätter i hamnen.

Dessbättre har så vitt vi vet inga stölder eller skador uppstått på båtarna under den gångna säsongen. Detta får dock icke uppfattas som om vakttjänstgöringen icke är så viktig, tvärtom kräver vi en betydande skärpning hos vissa medlemmar ingen nämnd men ej heller glömd.

S/Y ARIEL

ÖBK:U SEGLAR MED S/Y ARIEL

Tisdagen den 11/6 samlas vi utanför fritidsgården Bobas. Där prickas vi av och tar plats i den stora dubbel-däckade bussen som skall ta oss ner till Arkösund och Ariel. Resan ner tar bara några timmar, vilka vi fördriver med musik, kortspel och prat. Före oss har några tjejer från en fritidsgård seglat skutan från Dalarö och hit. Nu skall vi segla vidare ner till Kalmar. Ombord på skutan kommer vi delas in i 3 st. skeppslag som skall alternera mellan tre olika typer av vakt under dygnets alla timmar. De tre vakterna är Fri-, Sjö- och Arbetsvakt.

TID	1:a	2:a	3:e
08.00-12.00	Sjö	Fri	Arb
12.00-16.00	Arb	Sjö	Fri
16.00-20.00	Fri	Arb	Sjö
20.00-24.00	Sjö	Fri	Fri
24.00-04.00	Fri	Sjö	Fri
04.00-08.00	Fri	Fri	Sjö

Skeppslag

1:a Pelle W, Jocke, Peter, Daniel
2:a Marie, Lena, Lotta, Mats, Pelle B.
3:e Jeppe, Niklas, Bengt, Anna S.

När vi kommer fram hälsar vi på den fasta besättningen och tar en första titt på skutan. Det dröjer ett tag

innan vi skall mönstra på, så därefter går vi upp till restaurangen för att få oss ett sista mål mat på fasta land (Köttbullar sås och potatis). Efter maten går vi ner till skutan för att lasta ombord vår packning och installera oss i kojerna. Alla sover tillsammans i en kabyss i fören. När detta är avklarat och alla är nöjda samlar skepparn oss på däck för en genomgång av regler och säkerhetsgrejor ombord.

När vi skall till att lägga ut anländer en liknande skuta (John Brown) som vi hinner växla några ord med innan vi ger oss av. Första vakt har Pelle W:s gäng som börjar nattseglingen ner genom leden mot Västervik. Sjövakten är indelad på fyra törnar: Utkik, Styrman, Livvakt och Visse. Personen som är visse skall passa upp på de andra med t.ex mat. Man växlar mellan sysslorna med en timmes mellanrum under den fyra timmar långa vakten.

Kl. 23.45 kommer min vakt upp på däck. Där möter vi Peter med en trave knäckebröds mackor. -Det här är min 12:e, smilar han glatt och går fram till Jocke som har utkiken. Första rorstörnen tar Lotta, Marie är utkik, Pelle B. är livvakt medan Lena

och jag navigerar. Fyrrar skall ligga ens, prickar och fyrrar skall hittas. Med Maries hjälp går det lätt, då hon har ett fenomenalt mörker seende och lätt pekar ut prickar på löpande band. Det är inte kolsvart ty stjärnorna lyser upp och vädret är lugnt. När vi stävar ut förbi Häreidsskär kommer dyningarna inrullande och Ariel följer mjukt med vågorna, vilket gör det hela än mysigare.

Vid fyra tiden har det redan varit ljust ett tag när Bengts gäng kommer upp på däck. Bengt är välklädd och har tandborsten i högsta hugg. Han konstaterar snabbt att det kommer att bli en fin dag och att det är dags att sätta segel. Bengt, Anna, Niklas och Jeppe skall nu ha vakten fram till kl. 08.00 då frukosten serveras av gänget som har arbetsvakten. Själva går vi ner under däck och lägger oss, vi har frivakt till kl. 12.00. Innan jag somnar tystnar motorljudet och segelena hissas.

Framåt lunch närmar vi oss Västervik där vi skall handla och sova över natten. Medan vi sakta glider in mot hamnen skrubbar arbetsvakten däck och förbereder för lunchen.

Efter att ha gjort stan, jobbat på båten och duschat går vi till kojs.

Alla går inte till kojs vill säga, det finns de som skall gå vakt under natten. Nästa dag är det åter fint väder och det bär iväg mot Byxelkrok och Öland. Med alla segel satta och lätt medvind gör vi några knop med kompasskursen på Ölands norra grund för att få en lite längre seglats. Det visar sig senare att det blir för drygt i den lätta vinden och vi lägger om kursen på Byxelkrok. Under resan splitsar Pelle B. och jag tampar till peket. Pelle får ta på sig livlina och klättra ut för att fästa dem i vajrarna som redan sitter där. Ett kul och spännande jobb som får tiden att flyga fram.

Framåt kvällen svänger vi runt piren i hamnen och med ett flertal åskådare lägger vi till längsmed kajen. Därefter väntar glass och dusch. Senare på kvällen sitter vi och pratar på däck. I morgon skall vi bada och utforska Blå Jungfrun.

Nästa dag skiner solen åter. Pelle W. berättar att de sett fiskarna åka ut tidigare på morgonen under deras vakt och nu möter vi dem på väg ut ur hamnen. Efter en timme är vi vid Jungfrun där vi går iland. Först i vattnet är Pelle B. (vem annars?), men vi följer raskt efter i det kalla vattnet.

Efter promenad och bad hissar vi segel med kurs mot Borgholm. Långt bort kan vi se John Brown. De ropar på oss via WHF:en, vi önskar varandra lycklig resa och beslutar att ses i Kalmar dagen därpå.

Nu blåser det ingenting, vi gör bara 1/2 - knop så vi dyker från relingen ner i Kalmarsunds kalla vatten. Efter badet halar vi seglen och startar motorn, om några timmar är vi i Borgholm. I brist på något att göra roar sig frivakten + alla andra (dvs. ALLA) med att knyta mig vid stormasten och smycka mig med div. saker samt ta flera kort ur olika vinklar (KUL !!!)

Väl framme i Borgholm är det åter dags för dusch och en golfgrunda (Peter och Jocke är roligare än vanligt). Efter golfen är det dags för vakten 24.00-04.00. Peter har bestämt sig för att vara uppe hela natten så han tar min vakt. Med sovsäcken lägger han sig på byssan med Daniel, Pelle B., Lena, Lotta och Marie. Där ligger de och pratar och skriver texter om resan.

Själv går jag ner till mitt hål i väggen och somnar genast.

Dagen därpå styr vi för motor mot Kalmar. Vi passerar under Ölandsbron och lägger till i hamnen för gamla segelfartyg. Efter fotografiering och adjö lämnar vi besättningen. Trötta pga. lite sömn men vid gott humör går vi iväg mot stationen. Kanske blir det en resa igen nästa år ?.

Mats Nilsson

FÖRÄLDRA R

Ungdomssektionens verksamhet har med åren blivit allt livligare och mångomfattande med många in-tresserade medlemmar. Vi ser emellertid att medel-åldern blir högre på grund av många förstätter år efter år och att vi endast får in ett fåtal nya medlemmar i yngre skolåldern.

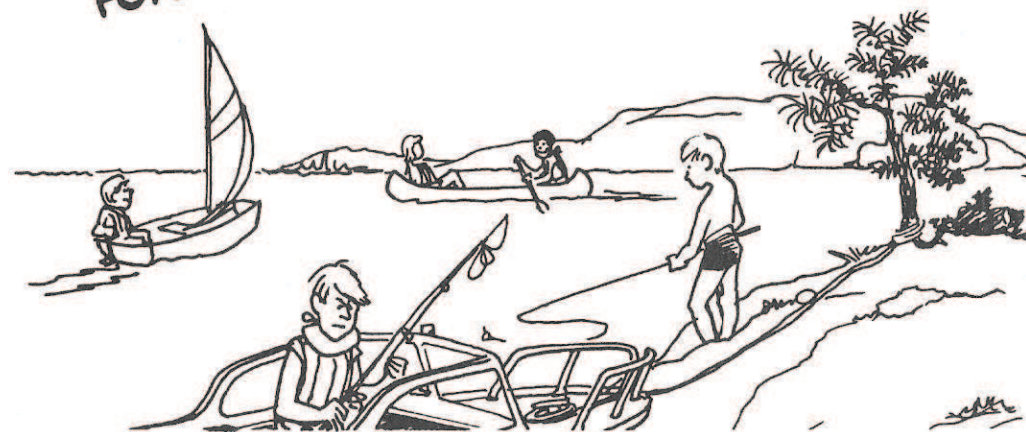
Vi vill med denna artikel nå föräldrar för att få flera medlemmar och framför allt yngre.

Ungdomssektionens främsta målsättning är att ge utbildning i att segla och hantera en segeljolle på ett så bra och säkert sätt som möjligt - sjö-vettsregler - väjningsregler - fritluftsliv och allemansrätt.

Alla ungdomar är välkomna till ungdomssektionen. Föräldrarna behöver ej ha båtplats i hamnen, de behöver inte ens vara klubbmedlemmar.

Vårsasongen 1987 startar vi i mitten av mars, straxt efter sportlovet. Kontakta gärna någon av oss i ungdomssektionen för att få mer information. Namn och telefonnummer finner Du på omslagets andra sida.

FÖR UNGDOMARNA I DIN BÅTKLUBB

ÖBK - U KAPPSEGLINGSGRUPPEN
=====

Efter en lite "strulig" vår har kappseglingsgruppen äntligen börjat fungera. På seglarlägret då vi hade tillgång till många olika jolletyper vaknade intresset för kappsegling.

Vi har tack vare Tomas Blomströms idoga arbete fått ordning på klubbens Flipperjollar vilka visat sig vara fina. Båtarna seglar också mycket bra. Att satsa på Flipperjollar verkar lyckat eftersom den redan blivit mycket populär båt bland seglarna. Flipperklassen var dessutom den största klassen vid Segelbåtens Dag på bana 1, dvs. den bana som alla jollar utom Optimistjollen seglade. Flipperklassen var förutom Optimistklassen även största klass på Skol DM.

Tidigare år har seglingsverksamheten på hösten tagit slut tre veckor efter skolstarten. Det har inte funnits intresse för segling därefter. I år däremot har det seglats fem veckor efter skolstarten. De som seglat har i första hand varit de kappseglingsintresserade. De flesta har dessutom seglat två gånger i veckan mot normalt en gång. Deltagarantalet har också varit stort, sista veckan var det inte mindre än 16 ungdomar på torsdagsseglingen.

KAPPSEGLINGAR SOM UNGDOMAR FRÅN SEKTIONEN DELTAGIT I ÅR:

KSSS's Vårregatta	Tomas Blomström/Klas Björkman	Flipper	(3:e plats)
	Per Blomström/Niklas Asada	Flipper	(4:e plats)
Näsbyvikens Vårregatta	Tomas och Per Blomström	Flipper	(3:e plats)
Trälhavsregatta	Tomas och Per Blomström	Flipper	(2:a plats)
Guldflippern (inofficiellt VM för Flipperjollar)	Tomas Och Per Blomström	Flipper	(10:e plats)
Junior Nordiska Mästersk. för Flipperjollar	Tomas och Per Blomström	Flipper	(10:e plats)

ÖBK's jolle KM som avgjordes i 3 seglingar. Deltagande båtar 2 st Flipperjollar, 4 st Laser, 1 st E-jolle och 1 st Trissjolle. Resultatlista nedan.

ÖBK's Optimist KM som avgjordes i 4 seglingar. 11 deltagare. Resultatlista nedan.

Segelbåtens Dag fyra och en halv besättning till Flipperjollar
Tomas och Per Blomström
Marika Jons/Daniel Odenhammar
Niklas Asada/med gast från Göta SS
Anna Fryxell/Mats Nilsson
Magnus Forsell/Björn Odenhammar

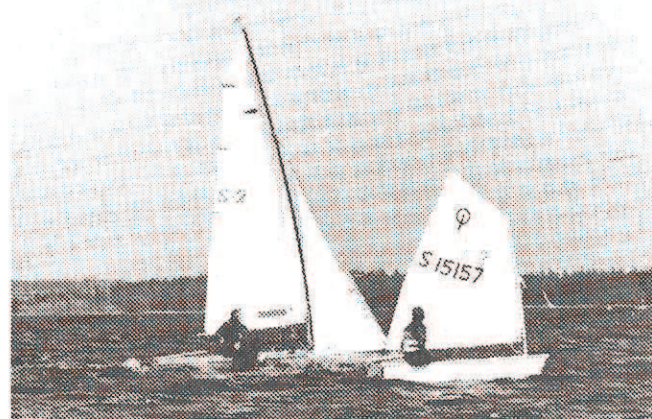
Skol DM
Tomas Blomström/Mikael Astrand Flipper
Per Blomström/Magnus Astrand Flipper
Marika Jons/Daniel Odenhammar Flipper
Mats Nilsson Laser
Björn Odenhammar Laser
Maurizio Padellaro Optimist
Resultatlista nedan.

Vi ser nu fram mot en ny vår där vi hoppas att jollekappseglingen i ÖBK-U skjuter ny fart. Det vore trevligt om vi kunde delta i några tävlingar runt Stockholm med några båtar i varje klass.

Under vintern skall vi försöka planera en "vettig" nivå på kappseglandet samt intressera så många ungdomar som möjligt för jollekappsegling. Vill Du vara med så hör av Dig till någon i ÖBK-U styrelsen.

RESULTAT OPTIMIST KM 1986.

1.	Thomas Löfstaf	4 poäng	
2.	Per Blomström	7 "-"	(2 förstaplatser)
3.	Magnus Forsell	7 "-"	
4.	Marika Jons	8 "-"	
5.	Eva Johansson	18 "-"	
6.	Linnea Fryxell	23 "-"	
7.	Tina Sparr	25 "-"	
8.	Maurizio Padellaro	28 "-"	(bättre sista segl.)
9.	Joakim Winnersjö	28 "-"	
10.	Magnus Blomstedt	33 "-"	
11.	Jonas Eriksson	34 "-"	

RESULTAT JOLLE KM 1986 (LYS).

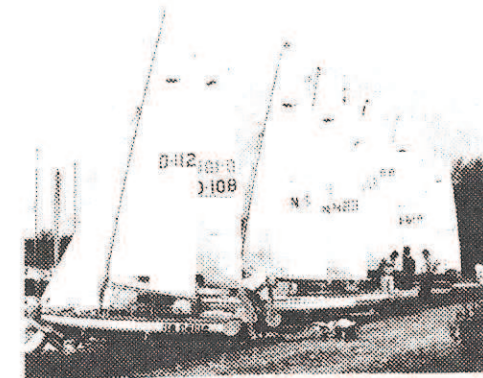
1.	Tomas och Per Blomström	Flipper	2	poäng
2.	Marika Jons/Magnus Forsell	Flipper	4	"-
3.	Mats Nilsson	Laser	5	"-
4.	Björn Odenhammar	Laser	7	"-
5.	Maurizio Padellaro/Linnea Fryxell	Triss	10	"- (bättre plac.)
6.	Anna Fryxell	E-Jolle	10	"-
7.	Mikael Åstrand	Laser	13	"-
8.	Magnus Forsell/Niklas Asada	Flipper	16	"
9.	Anna Sohlberg	Laser	18	"-

H A R D K O N K U R R E N S

Det började i vintras då vi fick årets tävlingsprogram. Jag och min bror Per bestämde oss för att försöka komma med till Guldflippern (VM) och JNOM med varsin båt. Tidigt på våren började arbetet med att justera och ändra utrustningen på båtarna till det som passade oss. Beställde nya segel och reparerade gamla. Sen kom det verkliga jobbet börja träna både på land och på vattnet, gå regelkurser och plugga taktik. Till första seglingen hoppar min gast av. Jag fick leta rätt på en tillfällig till första tävlingen. Varken min brors eller min båt gick bra. Vi bestämmer oss därför att gå ihop och segla en båt tillsammans (team S-2). Vi tränade hårt och var på träningsläger. Det gick tyvärr fortfarande dåligt och vi hade alltid otur, vilket resulterar i att vi bara skällde på varandra. Efter skolslutet var vi med på ett fyra dagars landslagsträningsläger. Då lossnade allt. Vi fick både bra fart och flyt ombord.

Vi kom med till Guldflippern och JNOM.

Jag hinner precis få klart vårt nya hemsyddas storsegel tills vi skall resa till seglingarna som gick i Danmark. Vi reser på fredag morgon och ska hämta en husvagn som vi hyrt i Helsingborg. Vi fortsätter samma dag till sjön Arresø vid Ramløse i Danmark. Vi kommer fram till klubbområdet därvi skall parkera husvagnen lite efter ett på natten. Det är kolsvart så man ser inget. När vi vaknar nästa morgon är det bara att börja lasta av. Sedan sker en sista kontroll och genomgång av allt. Inget var trisigt eller försvagat. På eftermiddagen seglade vi ut och kände på det nya seglet och vindarna

på den lilla sjön. Dagen därpå anländer massor av Flipprar från olika länder. Vi seglar ut och tränar tillsammans med de andra båtarna samt spionerar på båtarnas utrustning. Så blir det måndag. Det börjar med Guldflippern (inofficiellt VM) som innehåller fyra seglingar varav en får räknas bort. Tidig väckning, rejäl frukost och efter avprickning skepparmöte på danska (vi förstod nästan ingenting). Det var helt nya startregler som man var tvungen att lära sig. Klockan 11 skall första start gå, men den blir uppskjuten p.g.a. att det inte finns någon vind. Vi ligger ute på vattnet och driver i några timmar och väntar på vind. Runt tvåtiden får vi besked om att vi kan segla in i hamn igen. Vi måste dock vara beredda på start, för startfartyget skulle ligga kvar ute på vattnet. Lite över fem får vi besked om att om en halvtimme går första starten. Vi startar i en fyra fem sekundeters vind. Jag och min bror väljer att göra en babordsstart och får fri vind. Vi rundar märke 3 som tvåa, och leder på kryssen en liten stund. Vi rundar kryssmärket som fyra. Efter länsen ligger vi fyra och chansar på sista kryssen med att gå en annan väg än de framförvarande. Detta vägval resulterade i att vi hamnade i stiltje och kom i mål som tolv.

RESULTAT SKOL - DM 1986

Största klassen vid Skol DM var Flipperklassen. Flipperklassen (14 seglande båtar).

1.	Stefan Nordstrand/med gast	Göta SS	4	poäng (bättre sista segl.)
2.	Tomas Blomström/Mikael Åstrand	ÖBK	4	"-
3.	Per Blomström/Magnus Åstrand	ÖBK	10	"-
8.	Marika Jons/Daniel Odenhammar	ÖBK	22	"-

LASER (11 seglande båtar).

5.	Mats Nilsson	ÖBK	17	poäng
-	Björn Odenhammar	ÖBK	ingen	målgång

OPTIMIST YNGRE (19 seglande båtar).

19.	Maurizio Padellaro	ÖBK		
-----	--------------------	-----	--	--

RESULTAT SEGELBÅTENS DAG

1.	Carina och Stefan Nordstrand	Göta SS	5	poäng
2.	Tomas och Per Blomström	ÖBK	6	"-
3.	Björn Landsberg/Daniel Jonsäter	Göta SS	7	"-
4.	Marika Jons/Daniel Odenhammar (Björn Odenhammar i en segl.)	ÖBK	12	"-
6.	Niklas Asada/Jessika Olander	ÖBK/GSS	19	"-
10.	Anna Fryxell/Mats Nilsson	ÖBK	30	"-
	Marika Jons/Magnus Forsell	ÖBK	30	"-

På grund av våta kläder m.m. blev det byte av besättningar för att seglingarna skulle kunna genomföras.

Kjell Blomström

Nästköljande dag skall återstående tre seglingar i Guldflippern seglas, det blåste ungefär åtta tio-sek.meter. Vi kom i andra seglingen iväg rätt bra och rundar som femma efter kryssen. Snabbt upp med spinnakern, vi får bra fart och arbetar fram båten så att vi gippar som fjärde båt. Vi seglar upp oss till en mycket klar tredje plats vid rundningen. När vi seglat ca. femtio meter så smäller det till uppe i riggen samtidigt som brorsan hänger fullt uti trapetsen. Masten faller snett bakåt över oss. Vad har hänt?? Vi ser att förstagsinfästningen gått av. Bara börja plocka ihop riggen och kalla på hjälp för inbogsering till hamnen. Som tur är blir ingen av oss skadad. Väl inne i hamnen ser vi att båten bara fått ett mindre hål av mastfoten. Alla vuxna svenskar som var iland hjälpte oss att laga beslaget och rigga på igen. Vi hinner knappt äta före nästa start. Båten är i alla fall hel igen.

Vinden har nu ökat kraftigt. Det blåser tio-tolv sek.meter. Efter en dålig start hämtar vi in lite, men vi är för lätta för att gå maximalt i denna vind. Vi hissar spinn och går otroligt fort. Vi hinner knappt med att styra. Bra flyt och fart gör att vi tar in kraftigt på framförvarande. Men plötsligt lyder inte båten roder. Vi skär upp samt välter. Det visar sig att roderfenan har fällts upp helt av fartmotståndet i vattnet. Vi försöker snabbt att resa båten. Då visa det sig att sjön inte var 35 meter djup utan bara 3,5 meter. Mastern sitter hårt fast i lerbottnen. Vi måste kalla på draghjälp för att få loss masten. Tyvärr blev vi diskade för att ha mottagit hjälp. Fjärde seglingen orkade vi inte starta efter alla motgångar.

Slutplacering i Guldflippern blev en 18:e plats.

JUNIORNORDISKA MÄSTERSKAPET I FLIPPER

JNOM seglas i sex delseglingar på en Kielbana, där banlängden är mellan sex till sju distansminuter. En segling får räknas bort.

Hela onsdagen var inmättningsdag. Då kontrollmättes både segel, båt och tillbehör. Med stor spänning såg vi mätmännen gå igenom båt, rigg, segel samt säkerhetsutrustningen ombord. På vår båt mätte allt in utom spinnakerbommen, den var fem millimeter för lång. Efter ha dunkat spinnbommen i bryggan några gånger mätte den in. (Phuuuuu). På kvällen var det en gemensam tårtfest i klubbhuset.

Torsdag kl 9.00 skepparmöte. Sedan snabbriggning och ut till start. Det blåste en tio - tretton sekundmeter. Två minuter före start blåser storseglet ur likrännan på masten. Det var bara att segla in till hamnen efter starten. Vi fick mäta in reservseglet till eftermiddagens segling samtidigt som vi skickade mamma och pappa till segelmakaren i Helsingör med det trasiga seglet.

Vi och några andra båtar missförstår startsignalen i andra seglingen, tror att den är uppskjuten och seglar in.

När vi kommit i hamn hör vi startskottet. Vinden har ytterligare ökat och vi tycker inte att det var så stort misstag att ha missat starten. I denna segling är det bara sex båtar som går i mål.

Fredag: Sex - åtta sek.meter och soligt väder. Hamnen full av döda fiskar. Det luktar "URK".

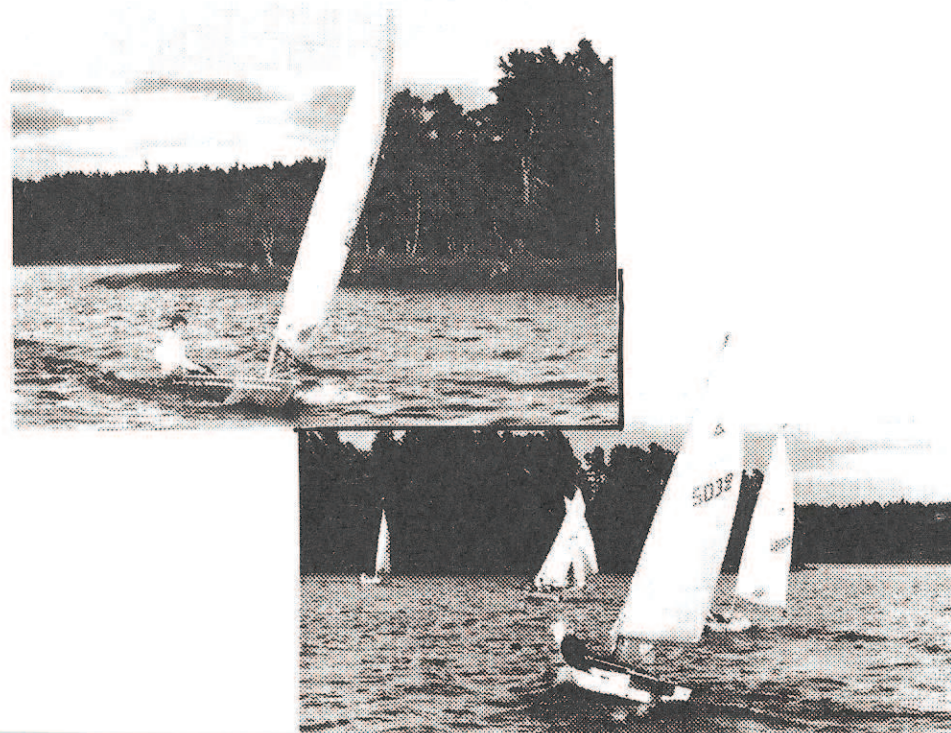
Per och jag kollar starten noga och ser att det är babordsfördel. Vi gör en perfekt start och går före alla styrbordsbåtar och får fri vind. Därefter drar vi ifrån allt mer och mer. Efter ett varv leder vi med 2 minuter och 50 sekunder. På andra kryssen ökar vinden samtidigt som vi börjar köra på säkerhet. D- 112 tar in sakta men säkert. När en kryss återstår ligger vi S- 2 och D-112 lika. Efter en fin kryss går vi in i mål tio meter efter D- 112. Antligen i mål och en fin 2:a plats sitter bra. Eftermiddagens segling gick inte så bra, det blev en 8:e plats.

Lördag: Det återstår bara två seglingar. Vinden är halvhård (ca 9-11 sek.meter). Vi har börjat bli dåliga i halsen och allmänt slut av veckans seglande. 5:e seglingen kommer vi iväg väldigt dåligt och kommer 11:a. I sista seglingen kom vi 10:a vilket gav oss en 10:e plats totalt.

Att delta i tävlingar av den här typen är otroligt roligt, men också väldigt jobbigt. Vi har lärt oss väldigt mycket av den här tävlingsveckan. Även nästa år går JNOM och Guldflippern i Danmark. Då hoppas vi att vi får sällskap av fler båtar från klubben.

Team S-2

Tomas och Per Blomström

KAPPSEGLING 1986

SKOJA CUP

Både solen, vinden och Tyresö BK lyste nastan helt med sin frånvaro på Skoja Cup. Daremot hade vi mycket av regn och kyla men även av fin tävlingsgnista.

De två båtar från TBK som kommit, seglade i alla fall med den äran men Lokatta och Soleado kunde TBK-spjutet Sealove inte klara.

Inte bara seglingen blev bedrövlig för många utan även den planerade festen efter fick ställas in på grund av regnet. Prisutdelning hölls i regnställ och segraren Kjell Wanqvist på Lokatta lät Skojahörnet gå runt med dryckjom och snart sken solen inombords hos en del seglare och kvällen avslutades med sång och glam samt fullt med glada sällar ombord på Lokatta och dagens tvåa Soleado.

Champagnegaloppen rann tyvärr ut i sanden eftersom TBK ej ställde upp. Har de ledsnat på samseglandet med ÖBK?

KRAFTSVANGEN

Eftersom KM seglas i bäst av tre seglingar var ju intresset extra stort om någon mer skulle kunna slå sig in i toppen.

Tyvärr var vinden nästan helt borta när starten gick och en del av första gruppens handikapp försvann. Men ingen gav upp.

Vinden kom rejält efter cirka 30 minuter och seglingen utvecklades till ett verkligt spännande kör. Med 8 sekunders marginal vann Soleado över Ebba Gul. Trea kom Expressen Kjappfot och fyra Skoja-segraren Lokatta.

Två nya båtar hade alltså smugit sig in och ökat spänningen. Soleado ligger nu bäst till med sina 3 poäng följt av Lokatta med 5. Men om Micke Lind med Ebba Gul grejar spiken på Höstrusket så....

Även platserna närmast mastaren och i övrigt är väl värda att tävla om, så räkna med en spännande fight den 27 september.

HOSTRUSKET

Den 27 september - sol, fin vind och flera Tyresöbåtar (kul). Skepparmöte på Angsholmen med mål vid Ornö bygdegård. Banan: Drygt halva Ornö Runt.

Det blir bara att slöra åt ena hållet och halvvinda åt andra. Men så enkelt blev det nu inte, ty vinden pendlade och strulade till det för en del, bland annat i Ornö ström (det hörde man på en del kommentarer från vissa båtar).

Tävlingen blev alltså roligare än vad man från början trodde, även om man vill ha mer kryss.

Kryss blev det i alla fall i mål och här låg många båtar mycket jämnt och det var endast sekunder som skiljde en del båtar åt.

Spänning och surr som vanligt före balunsen och prisutdelningen i bygdegården. Det räknades och gissades. Stämningen var som vanligt hög på festen och ovationerna vid prisutdelningen stod inte ett VM efter.

Hemseglingen dagen efter festen i bygdegården blev bra mycket jobbigare än någon tävling. Det blåste nämligen så in i vassen. Vid Dalarnä Skans visade Bona Dea:s logg på över 21 m/sek och hela Mysingen tryckte på och ett konstigt virvelfenomen uppstod som var svårt att forcera. De som tog till motorn fick ibland i de värsta byarna uppleva att båten gick baklänges och trots bottenrevat segel så krängde de seglande omkull så att massor av vatten kom in i sittbrunnen. Det riktiga höstrusket blev alltså på söndagen - men det är ju charmen med hösten - ena dagen sol nästa storm och regn.

På tävlingarna i övrigt inom Södertörns alliansen har ÖBK inte haft så stor representation men de flesta som seglat har flera gånger hamnat på prisplats. Bland annat på Gålökannan placerade sig Tord Edvinsson med A-Train och Lasse Schelander med Flash Dance nära översta toppen.

"Soljohan"

ÖBK KLUBBMÄSTERSKAP 1986

RESULTAT SKOJA CUP

Plac.	Båtens namn	Typ	Ågare	Klubb
1.	Lokatta	Shipman 28	Kjell Wanqvist	ÖBK
2.	Soleado	Scampi	Kjell Gasslander	ÖBK
3.	Sealove	Diva 39	Erling Hansen	TBK
4.	Nyfiken Gul	Comfort 30	Bo Skarström	ÖBK
5.	Yvastre	Avance 36	Bert Hammarqvist	ÖBK
6.	Medusa	Scanmar 36	Hans Forsell	ÖBK
7.	For Pleasure	Scampi	Sture Schelander	ÖBK
8.	Cantippa	806	Anders Åhman	ÖBK
9.	Ebba Gul	Comfort 26	Mikael Lindh	ÖBK
10.	Flying Amanda	Linjett 32	K-J Ulmanen	ÖBK

RESULTAT KRÄFTSEGLINGEN

1.	Soleado	Scampi	Kjell Gasslander
2.	Ebba Gul	Comfort 26	Mikael Lindh
3.	Kjappfot	Express	Robert Johansson
4.	Lokatta	Shipman 28	Kjell Wanqvist
5.	Cantippa	806	Anders Åhman
6.	Yvastre	Avance 36	Bert Hammarqvist
7.	Skoja	X-79	Sven Johansson
8.	Ronett	Omega 30	Hans Zetterström
9.	Flash-Dans	Comfortina	Lars Schelander
10.	For Pleasure	Scampi	Sture Schelander

RESULTAT HÖSTRUSKET

1.	Yvastre	Avance 36	Bert Hammarqvist	ÖBK
2.	Svarten	Nyckeln	Bengt Eriksson	TBK
3.	Lokatta	Shipman 28	Kjell Wanqvist	ÖBK
4.	Flash-Dance	Comfortina	Lars Schelander	ÖBK
5.	Time Out	Shipman 28	Robert Johansson	ÖBK
6.	Ebba Gul	Comfort 26	Mikael Lindh	ÖBK
7.	Rödluan	Contrast 33	Lennart Andersson	TBK
8.	Catch	RB 111	Björn Björling	ÖBK
9.	Drutten	Compis	Arne Björholm	TBK
10.	Soleado	Scampi	Kjell Gasslander	ÖBK

Platssifferpoäng

			I	II	III	Tot
1	Kjell Wanqvist	Lokatta Shipman 28	1	4	2	3
2	Kjell Gasslander	Soleado Scampi	2	1	7	3
3	Bert Hammarqvist	Yvastre Avance 36	4	6	1	5
4	Mikael Lindh	Ebba Gul Comfort 26	8	2	5	7
5	Robert Johansson	Kjappfot/Time Express/Shipm	11	3	4	7
6	Lars Schelander	Flash-Dance Comfortina	10	9	3	12
7	Anders Åhman	Cantippa 806	7	5	-	12
8	Hans Forssell	Medusa Scanmar 33	5	11	12	16
9	Sture Schelander	For Pleasure Scampi	6	10	18	16
10	Sven Johansson	Skoja X-79	12	7	9	16
11	Bo Skarström	Nyfiken Gul Comfort 30	3	14	-	17
12	Sten Hansson	Stella Nova Cumulus	13	13	8	21
13	Björn Björling	Catch RB 111	-	16	6	22
14	Hans Zetterström	Ronett Omega 30	14	8	15	22
15	K-J Ulmanen	Flying Amanda Linjett 32	9	18	-	27
16	Kjell Blomström	Bona Dea Arcona 32	15	15	16,5	30
17	Thomas Fredén	Rabalder Birdie 32	20	21	11	31
18	Ulf Odenhammar	Bam-Bam Arcona 32	19	12	19	31
19	Steve Sparr	Con Amore Rival 22	-	22	20	42

RESULTAT GALÖ KANNAN

5.	Tord Edwinsson	A- Train	Aphrodite 101
6.	Lars Schelander	Flash Dance	Comfortina
13.	Mikael Lindh	Ebba Gul	Comfort 26
18.	Sven Johansson	Skoja	X- 79
32.	Anders Linden	Trollungen	Kuggeboda

SEGELBATENS DAG

Rrrr! Väckarklockans hemska surrande ljuder i örat kl 06.45 lördagen den 30/8 1986. Idag ska jag (Daniel) kappsegla.

När vi åker i bilen är det en nervös stämning (konsigt!).

Kl 9 kommer vi till Ulvsundasjön - går ner till båtarna - och får syn på Blomströms, redan här?? Har dom varit här hela natten och tränat eller???

Efter ett tag får vi reda på att Flipprarna ska starta kl 11.15. Vi börjar rigga båtarna.

Kl 10.30 går vi och byter om. Cirka 11.05 sticker vi ut, 10 minuter kvar till start.

I starten kör vi (Björn och jag) in i en annan båt. PROTEST!! Aha, bara att göra en 720. Bra start!! Nåja även den bästa kan göra fel. Efter första kryssen ligger vi 6-7:a någonstans. Länsen och slören går bra.

På kryssen börjar sjön skölja över fördäcket och vi får in massor med vatten. Jag börjar ösa men det börjar luta för mycket och Björn säger åt mig att vänta till länsen. Resten av kryssen går bra sånär som på mina cirkusnummer i trapetsen - ena benet under båten - dubbelvikt över stagen o s v.

Första seglingen slutade vi som fyra.

När vi kom in fick vi höra att Marika och Magnus hade vält innan start och aldrig startat. Mats och Anna hade vält på första varvet och försökt få båten på rätt köl igen. Efter 10 minuters idogt försök gav de upp och bröt.

Andra seglingen seglade Marika och jag - den seglingen gick bra hela vägen förutom att vi i starten körde in i en annan båt(!) men den här gången var det deras fel. På sista kryssen välte vi i stort sett. Jag hängde i trapetsen i lä (det var väldigt blött) och båten stod på högkant men det gick bra sedan.

Andra seglingen slutade vi som fyra. Vi låg alltså fyra totalt, med en segling kvar.

När vi rullat seglen, byt om och gjort iordning allting åkte vi hem, trötta, blöta, vindpinade och härdade.

Rrrr! Väckarklockans hemska surrande ljuder i örat i dag igen. Jag går upp ur min varma, trevliga säng.

Vi hämtar Marika och Niclas och åker till Ulvsundasjön.

Kl 11 sticker vi ut, det blåser mycket idag också. Starten går idag utan kollisioner. Vi ligger cirka 20 meter efter Tomas

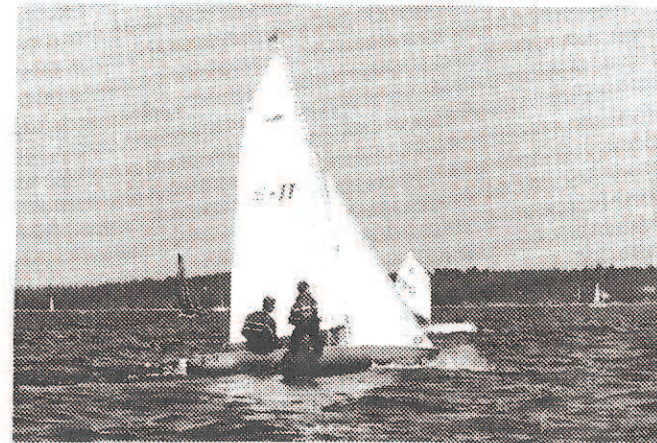
och Per. Vi lyckas hanga med dom i cirka 2 minuter. Sedan lade de i "femte" växel - adjöss med dom!

Hela seglingen hade vi folje med två andra båtar. Efter sista rundningen innan mål låg vi tvåa i "vår" tävling. På sista slaget gick vi langre än de andra och kunde stracka anda in i mål.

FYRA igen! Totalt kom vi fyra.

När vi åkte hem pratade vi bara om segling - denna härliga sport eller???

Daniel Odenhammar

UR BARNAMUN

- Putte kommer inrusande och frågar mamma.
- Vad heter det när man ligger ovanpå varandra.
- Eh.... det vet jag inte, svarar mamma.
- Nu kom jag ihåg det, det heter ju våringssäng.

SKOL-DM

Helgen den 20-21 september 1986 gick Skol-DM av stapeln i Saltsjöbaden. OBK-U deltog med flera båtar. På fredagen körde vi ut båtarna till Saltsjöbaden.

På lördagen kom Mats och hämtade oss (Björn och Daniel) då blåste det inte så mycket. När vi hörde på väderleksrapporten så dom NV 10-15 m/s - ja! muntert(hm)!!

När vi kom till Saltsjöbaden började vi rigga båtarna, de flesta båtarna hade nya segel, skrovkapell, däckskapell, karror och coacher (galna pappor ni vet), kort sagt vi kände oss nästan slagna på förhand.

Vid 10-tiden började det blåsa, när vi skulle segla ut till starten. Först skulle Lasrarna starta därefter Flipper, E-jolle och Optimist, alla dessa inom loppet av 15 minuter, "snacka" om trängsel!

Nåja, när vi väl kom iväg så gick det ganska bra, vi (Marika och Daniel) rundade som 5-6:a. På första slörbenet seglade Per och Magnus om oss. När de sedan skulle gippa så valte de (då blåste det ganska friskt) och vi gick om igen.

Andra kryssen gick bra ända till cirka 100 meter från market då vi valte. När vi till sist fick upp båten igen var armarna som spagetti - jag hängde i centerbordet för att få upp den. Resten av seglingen gick utan fler missöden. Vi slutade som sjuar.

När vi sedan skulle hämta vår matsäck (Kjell Blomström hade den i en ledarbåt) körde vi in i ledarbåtens sida med babordsvantet. PANG! - helt plötsligt föll masten, Jag tog tag i vantet och fattade först inte vad som hade hänt. Sedan såg jag att mastbeslaget hade slitits av uppe i masten. Jaha - det var bara att plocka av alla segel och göra iordning för bogsering.

När vi sedan kom in visade det sig att det var många som hade brutit. Björn hade tappat hangpinnen och Maurizio hade brutit för att han inte orkade langre. När vi burit upp mast och segel kom Mats in, han orkade inte langre. Efter ytterligare 15 minuter kom Per och Magnus in de hade tappat två lator och orkade inte langre.

Endast Tomas och Micke och en annan båt till kom i mål - andra seglingen av Flipper.

På söndagen hade Kjell lagat vår mast så att vi kunde segla. Då blåste det nästan ingenting i stället. Starten sköts upp.

Banan flyttades ut på Baggensfjorden och när vi startade blåste det cirka 4 m/s.

I starten kolliderade vi med en annan båt 720!!! Vi hade hela tiden följa med 3-4 båtar.

Mellan starterna åt vi vår matsäck i båtarna för att hinna till nästa start.

Sista starten gick ganska bra, ett tag låg vi bland de första men det andrade sig snabbt - Per, Tomas och en annan båt stack iväg för sig själva i en klunga.

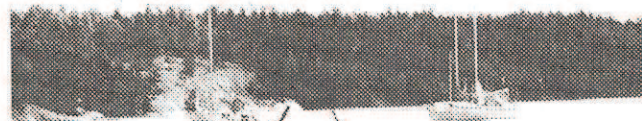
Per ledde hela tiden fram till sista kryssen då både Tomas och den andra båten gick om.

När vi gått i mål seglade vi in till stranden, riggade av båtarna och klädde om oss. Därefter var det prisutdelning.

Vi lastade båtarna på bilen och styrde kosan mot Askvik. Helgen var slut och jag hade genomfört mitt livs första Skol-DM (men kanske inte det sista).

Nedplitat av fokkerslasken på S-7
Daniel Odenhammar

fokkerslask = gast på norska

Vi hade en gång en båt.....

För nio år sedan köpte Stig och jag vår första båt, en 40 år gammal snipa med tändningsmotor. Ur vår loggbok:

"Lördagen den 10 september hade Albertinas nya skeppare vissa problem att manövrera ut från bryggan i Brunnsviken. Han lyckades trassla in Albertina i grannbåtens bojlinor och trodde att backen inte fungerade eftersom Albertina trots det mest ihärdiga backande inte rörde sej ur fläcken. Han tappade sen i nervositeten båtshaken i sjön när han skulle bära av. Allt medan jag satt hostande i tät avgasrök och försökte klara jollen undan alla bojarna. Trasslade oss ut, hämtade med visst besvär båtshaken, höll på att göra om alltihop igen men kom slutligen iväg. Albertina gick sakta, mycket sakta, och spydde ut tjock rök som fick oss att hosta i medvinden. Vi trodde att den dåliga farten möjligen kunde bero på jollen och skulle strax före Lidingöbrom lägga till vid en boj och försöka få upp jollen på fördäck. En något häftig manöver av Stig fick motorn att stanna. Så låg vi där och drev in mot land medan Stig i blåsten försökte få eld på en tändpatron och närapå tände eld på sin tumme. Motorn gick snällt igång och så fortsatte vi, fortfarande mycket sakta och invälvda i rök.

Ute på Stora Värtan kom OVÄDRET. Stora hagel slog oss i huvudet och lade sej så att dom täckte durken långt in i ruffen. Det var svårt att stå stadigt - haglen bara rullade under fötterna. Haglet övergick så småningom i regn och allt var mycket vått. Inspektion inombords utvisade att vatten droppar in i garderoben och att också rufftaget läcker nägonstans.

Efter ovädret fick motorn en Lidnersk knäpp. Farten ökade markant och den otäcka röken försvann. En kopp kaffe, en ostmacka, och så tuffade vi in i Skurusundet. När vi enligt skepparen var precis mitt i Baggensstaket kom vi plötsligt ut på öppet vatten - Baggensfjärden. Solen sken en stund och vi passade på att äta vår lunch, pannbiff med lök och - kanske någon timme för tidigt - Dalarökorv.

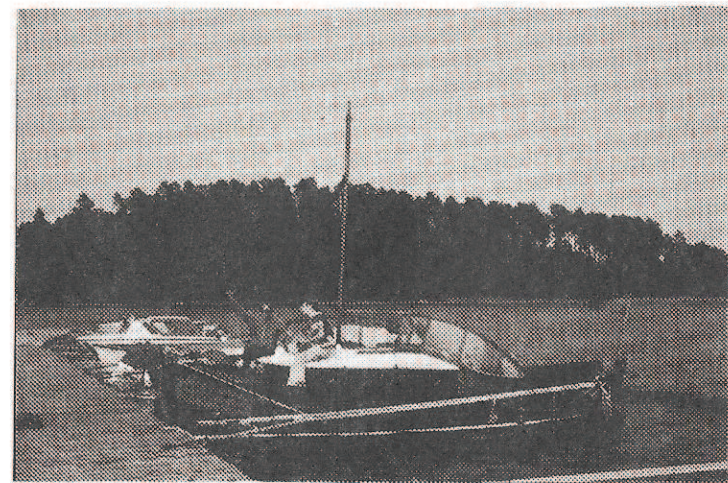
Vi valde att gå runt Smådalarö i stället för genom kanalen. Strax söder om Dalarö tyckte Stig att röda prickar dom ska man ha om babord när man går söderut, men misstaget upptäcktes i sista sekunden. Jag tror det blir nödvändigt för

skepparen att gå en skärgårdsskepparkurs. Annars kommer stackars Albertina precis som i visan att strandas bland bränningar och skär.

Att angöra en brygga är svårt - det har man sett på bio, fast dom missade bryggan. Stig försökte köra rätt på i stället. Min vänsterarm var nära att dras ur led när jag platt på magen låg på fördäck och krampaktigt höll i bommen för att stoppa Albertinas framfart. Så var vi då äntligen i hamn efter en 6 timmar lång både skön och jobbig resa. Albertina är hemma och det känns nu att hon är vår.

Våren 1978 gick utan att vi hade någon som helst glädje av vår nygamla båt. Motorn strejkade ofta och så kallade reparatörer kom och gick och lurade oss på pengar. På midsommarafton när allt var stuvat och klart för en veckas semester övergav Albertina oss helt. Motorn, som gick så snällt medan vi hämtade färskmaten i stugan, la bara av och vägrade envist att låta sej startas igen trots flera dagars hårt jobb för Stig.

Vi firade midsommarafton i lövad båt vid bryggan. Till middag åt vi "Kyckling à la Albertina", d.v.s. färdiggrillad kyckling indränkt i dieselblandat slagvatten. Gott om man skalar den. Envisa som vi är bodde vi i båten vid bryggan i en hel vecka, men sen tröt vårt tålamod och vi hyrde motorseglaren Bittan i tre dagar för att komma ut litet. Vi kom till Norrpada - en underbar liten skärgård.

På höstkanten blev Albertinas motor renoverad och i början av oktober kom vi ut på en fisketur. Vi förlorade vårt nya ankare, som fastnade bland bottenstenarna på Stabbofjärden. 6 kg torsk fick vi, men den fisken blev allt bra dyr - ca 25 kr/kg.

Den 12 maj 1979 hände det jag befarade i början av loggboken. Trots att Stig gick kursen och blev skärgårdsskeppare, så strandade Albertina bland bränningar och skär och blev mycket illa åtgången, liksom Stigs tumme. En vecka senare bogserades Albertina iväg för reparation och försäljning. Alla förväntningar vi hade när vi köpte Albertina vändes till besvikelser, och det känns skönt att vara av med denna så otursdrabbade båt."

Margareta Lillfors

V I N T E R A K T I V I T E T E R

För att vi även under vinterhalvåret skall träffas några gånger har vi preliminärt planerat följande träffar:

1. Segeltrimning, i början av februari. Vi skall försöka få tag på någon, som arbetar på segelmakeri, som skall ge oss bra trimnings-tips.
2. Träff i Berget i mitten/slutet av februari. Vi åker skidor eller går en tipsrunda. Därefter träffas vi i Berget, grillar korv och dricker kaffe m.m.
3. Tågvirke, knopar, tagling och splitsning skall det handla om på några träffar i mars. Vi skall den första kvällen försöka få ut "Pille Repmakare" till oss. Vi tänker sedan i egen regi fortsätta med knopslagning och tagling två kvällar för de som känner att de behöver lite mer övning.

ATT BEGRUNDA

(Förf. Per Lindh)

Jag har gått på grund i våras tre dar efter sjösättningen
Än sän då
Det är väl inget att snacka om
Det är väl inget märkvärdigt med det
Det kan vällända alla
Det finns så många grund så
Att gå genom grundskolan kvalificerar en till Waxholmsskeppare
eller rysk ubåtskapten
Så de så

Näväl, när man lugnat ner sig efter den uppskakande upplevelsen inser man att det kanske, trots allt, var lite märkvärdigt. Egentligen mycket märkvärdigt i mitt fall.

Varför de nu då? Jo, därför att det hände i sundet. Sundet till Askviken "Värat sund". Ett sund som jag passerat hundratals gånger och själv handlodat och för vilket jag gjort förslag till enslinjer m m. Borde alltså känna till varenda sten och alla gruskorn. Där lyckades jag klinta till det. Verkligen pinsamt

Ja, så blev det då upptagning på land och ett par tre dagars landsvistelse för att reparera ett mindre rivsår i gelcoaten. Oftast är skadorna inte så omfattande som man tror. Som det sågs i sådana sammanhang: "Det låter värre än det är"

Där hade jag alltså båten liggande nästan ensam på den stora nu tömda upplagsplatsen med grundskadorna exponerade för alla som ville komma och titta.

Men då inträffade nya märkvärdigheter. Jag har alltid trott att det här med grundstötningar (egna alltså) var något som man inte så gärna vill beröra, men så var det inte. Flera klubbmedlemmar kom och tittade under reparationsarbetet och diskuterade passagen i sundet och min grundstötning - fast bara helt flyktigt. "Måste du upp för det här myggbettet?" sa man.

Däremot var man ivrig att meddela egna erfarenheter och upplevelser. Och jag måste säga att det var inte småpotatis precis. Mitt "myggbett" framstod ganska snart som något närmast löjeväckande jämfört med de våldsamma missöden och katastrofer som nu radades upp. Det var nästan så man skämdes och ett tag funderade jag på att bättra på "myggbettet" en smula med hammare och stämjärn för att komma lite mer i nivå med dom här grundfantomerna. Man måste hänga med.

"Gosse" sa man. "Gosse, du skulle varit me när jag smällde på utanför Västervik för två år sen. Det small dj-r så måsarna sket på sig en kilometer runt omkring och kölen gosse, kölen blev som en hackbräda i stora Texas-modellen." Här blev skadorna lika illa som det låt.

Tanken på stämjärnet växte sig allt starkare. Som mest var det fyra eller fem skeppare samtidigt som alla försökte övertrumfa varandra. En hade ränt upp på den där stora flatgrynnan söder om Ornö (och det har visst många gjort).

"Oh boy, vilken skräll!" (det är alltid viktigt att framhålla dom akustiska effekterna). "Båtf-n rände upp och la sig på sida. Allt kastades omkring och gumman, som för tillfället befann sig på båtens lilla hemlighus, kastades brutalt ut och slog huvudet i garderobsdörren på andra sidan så att blodvite uppstod". Denna tragikomiska berättelse mottogs med ett rätt "garv" som ekade genom församlingen. Det finns hårda och karga män i klubben tydligen.

Nu var det inte långt kvar till stämjärnet.

En till i gänget hade upplevt det här med att ränna upp och bli liggande på sida, men i det fallet uppstod tack och lov inget blodvite. Däremot hade bl a två s k sjuttiofemmor kraschat och den skepparen rönt ett helt annat deltagande än den förre. Allvarstygda män med böjda huvuden sörjde tillsammans i tyst och djup gemenskap. Att det finns medkänsla också hos klubbkompisarna är ett vackert drag - det värmer.

Vid utvärdering av allt jag fick höra de här dagarna så insåg jag klart att man måste dra ifrån en hel del i skildringarna och om man satte en sorts sanningskoefficient eller personligt lys- eller ljugal på gubbarna kunde man komma sanningen ganska nära. Dom flesta låg nog på 0,4-0,5 gissningsvis och därför fick stämjärns tanken dö.

Mitt i allt skravel var det någon som föreslog att "det här skulle du skriva om i loggen".

Ja, precis - idén var bra - finns det så här mycket "grunderfarenhet" så borde det gå att få ihop någonting och det är det tipset som ligger till "grund" för de här raderna.

I För några år sedan for ett gäng ut till Klubbholmen för den årliga höststämningen. Det var i september. Vi hade mycket att bestyra så övernattningsnattning var nödvändig. På kvällen samlades vi i en av båtarna för lite skryt och armhävning. Stämningen var god och det var en skön kväll. En och annan mjölkstinn kossa råmade från Ornö-landet, annars var det tyst ute i mörkret. Desto livligare inne i båten.

Vi betade av många ämnen den kvällen. I början diskuterades bl a skeppsbyggeri under antiken, ekonomi, religion och sport för att senare övergå till mera triviala och jordnära saker som gyttjebrottnings i Hamburg och konsten att kakka luktfritt.

Alla hade synpunkter och erfarenheter på det mesta den kvällen. Vi hade kul och endast Ornö-kossan hade det tydligen lite jobbigt. Men du - var det nån som sa - inte sjutton finns det några kor på Ornö och i varje fall borde dom vara mjölkade så här dags. Det måste undersökas och när vi så småningom gick iland för att bereda plats för mera öl upptäckte vi att råmandet kom från södra sundet.

Nattens relativa stillhet slets plötsligt sönder av ett tjuvrål som borde fått varje mjölkstinn kossa att åtminstone för ett kort ögonblick komma att tänka på något helt annat än mjölkning. Det kom från sundet. Och minsann, kunde vi i mörkret svagt skönja en stor segelbåt som fastnat i lerbanken mellan öarna.

Lasse Schelander med hustru Yvonne hade tydligen manövrerat lite för nära den södra ön och blivit sittande fast två-tre timmar ungefär. Den tiden hade man fördrivit att med jämna mellanrum råma med en aerosolsirén - ett råmande som vi andra tolkat som tamboskap i nöd.

Efter losstagning fick vi höra att Yvonne livligt rekommenderat att gå runt även den södra ön för att undvika grundkänning vid rådande lågvattenförhållanden, men skepparen visste bäst och drev sin vilja igenom med ovannämnda resultat som följd. Stämningen i den båten var av förstaeliga skäl något dämpad till en början, men så småningom deltog även den besättningen i den allmänna samvaron. Kossan var mjölkad.

II Svenne "Skoja" med hustru Mainy och medföljande syster var ute på vattnet. Inte särskilt stort vatten precis (Väsbyfjärden utanför Karlslund närmare bestämt). Han gick ut mjukt så att säga.

Alltnog - spinnaker skulle sättas för att bli imponera lite på syrran. Man hade tidigare framhållit sina färdigheter att blixtsnabbt sätta spinnaker och då syrran förväntade sig en demonstration så skulle här ske en riktig uppvisning. Nu skulle hon få se.

Skoja-paret är ju samkörda på vattnet har vi sett och - SWOOPP - blixtsnabb sättning av blåsan. Helt imponerande. Syrran blev helt förklarad över uppvisningen. Det här har ni tränat mycket på eller hur? sa hon. Man tittade med beundran på den välfyllda spinnblåsan. Det var bara en sak som fattades - något som inte stämde - en liten detalj - det där lilla porlandet när båten skjuter fart. Man satt helt enkelt fast i en lerbank, men spinnakern stod jättestarkt. Helt enkelt perfekt, grandios. Vad göra - ja, Svenne endast iförd kalsonger hoppar i och står i blåleran och försöker vricka och ömsom lyfta båten ut på djupare vatten. Inget särskilt avundsvärt jobb - särskilt inte med två fnissiga tjejer ombord och mjuk lera under fötterna. Frust, stänk och stön - värre än en blåval i friartagen. Så småningom kom man loss och med en sista kraftansträngning häver Svenne sig upp i båten. Mera fnissande han har blålera långt upp över knäna och hade klädseln kompletterats med vapenrock och trekantshatt skulle Svenne gladeligt platsat bland Karl XI:s drabanter som förr klampade in vid riksdagens högtidliga öppnande.

III Så till en annan dramatisk episod där jag själv deltog. Lasse Nyblom och jag själv med vidhängande son Mikael skulle i Lasses dåvarande IF-båt göra en seglats från Hallskär och rätt ut på havet mot Almagrundet. Alla som tror att vi tillfogade Almagrundet någon skada kan sluta läsa här. Vi hade våra fruar kvar i motorbåten vid Hallskär - det kan ju vara skönt ibland med tjejfritt, det är inte så noga med vokabulären då.

Som många vet finns mycket knot och sten utanför Hallskär och efter diverse manövrer lyckades vi slingra oss ut på säkert vatten. Vi kom överens att som riktmärke för återfärden noggrant memorera in en liten klabb vid namn Fnalten.

Det blev en jätteskön sträckbrog ut till Almagrundet på vilket vi såg en helikopter landa - antagligen för något servicearbete på fyren. Ingen hade några funderingar på Fnalten och på det här avståndet gick det inte att urskilja så små ländetaljer då hela svenska kustremsan var ett enda blåttisigt band.

Vi tog en nödortfölg kompasskurs och började hemresan, som till en början var lika fin som utresan. Men plötsligt dök det upp en stor ful otäck "gröning" på vår babordssida. Nu var vi i riskzonen riktigt och någon Fnalt kände vi fortfarande inte igen. Vi kände oss nog som Fnaltar själva i det ögonblicket så vi sände fram Micke på fördäck för att varna om det skulle vara nå't.

Han kom lagom fram så kom varningsropet fall av, FALL AV, FAL ..... PANG RITSCH SPRÄK DUNS PLASK. Båten hoppar upp på grundet - lägger sig på sida - vrider ett halvt varv runt om och ramlar av grundet på andra sidan och rätar upp sig och helt plötsligt är vi på väg ut till havs igen.

"Vicken höjdare" - Lasses kommentar (det var ju hans båt). Nåväl, de omtumlade Fnaltarna kom överens om att inte säga något till de väntande respektive vid Hallskär - dit vi kom köksvägen så att säga. Det är ju dumt att oroa i onödan. Men på kvällen hördes i alla fall från IF-båten en något undrande Marianne: "Vad är det du letar efter? Måste du flytta om varenda dyna? Du rör ju bara till - fråga mig - jag har ju packat och vet var allt finns. Vad är det frågan om egentligen? Skall du ta en kvällspruttare eller vad ...? Drickat brukar du ju hålla reda på var det finns" osv osv

Förmodligen finns fler skeppare som rönt grundliga erfarenheter i den svåra konsten att framföra farkoster till sjöss. Ingen är perfekt även om många försöker framstå som ofelbara.

Vi erinrar oss en skeppare som inför en andäktigt lyssnande passagerarskara helt frankt förklarade - ni behöver inte känna någon oro inför den här båtresan - jag känner till varje grund i den här viken - PANG - ZPRUNG - BRAK - ja här var ett av dem till exempel.

Så gubbar, kasta all prestige överbord och skriv till red.kommittén om gjorda upplevelser och äventyr.

MIDSOMMAR 1986

PÅ KLUBBHOLMEN

50 båtar med familjer och bekanta mötte upp till midsommarsfirande på klubbholmen i år. För första gången på många år regnade det lite grann under barnens lekar på eftermiddagen, men humöret var på topp ändå hos de små. De äldre gick på tipspromenad.

På grund av den kraftiga västvinden fick kvällens långbord flyttas till stranden vid bryggorna. Där fick konstigt nog alla 150 ätande plats. Regnet gjorde ett uppehåll, så att alla kunde äta utan att bli blöta. Lagom till dansen, som fick flyttas från dansbanan till bryggan, började regnet strila från himlen igen, så mycket dansande blev det alltså inte.

Midsommardagen vaknade fler än vanligt pigga och krya, skulle jag tro. Varpa inledde dagen och klubbmästare blev:

Herrar: Gunnar Svensson
Damer: Eva Söderström
Ungdom: Jenny Söderström

Fram på eftermiddagen tilltog nervositeten bland femkampsdeltagarna. Hur blöta skulle de bli i år? Ett nytt lag ställde upp i år. Den femte bryggan "Kuling", d v s ungdomssektionens brygga. Grenarna: Livlinekastning, pilkastning, spikslagning och paddling med yakjolle.

Livlina skulle kastas genom en trädklyka. Bojen tog ledningen. Pilkastning vidtog, en pil var. Fyren var här överlägsen. Spikslagning, Bojen igen. Skall de vinna som vanligt? Knoppar - Kuling, d v s ungdomarna kan sina saker. Paddlingen blev mer simning än paddling. Här var ingen rädd för att bli blöt. Växlingarna fick ju gå till hur som helst, så varför inte simma ända till rundningsmärket. Smart tänkt, eller hur? När sammanräkningen var klar, stod de där som segrare igen - men nästa år skall de få stryk.

Festkommittén

KUL PÅ SKANSEN

Dalarö, alltså.

Ett nytt initiativ av den alltid alerta festkommittén var att kalla till en annorlunda extrafest.

Lördagen den 13 september ställde ett tjugotal båtar med besättning upp på gamla ärevärdiga Dalarö Skans - det för oss alla så välbekanta sjömärket. Skall samningen fram, lär det dock inte vara så många ärofyllda insatser som gjorts från den skansen berättade Gunnar vid guidningen runt torn och salar. När ryssarna var närgångna på 1700-talet rundade de Dalarö Skans på betryggande avstånd från skansens kanoner. Synnerligen ofint. Trots detta kändes historiens vingslag innanför dessa väldiga murar.

Mat och dryck - knytnis - inmundigades till skenet av en sprakande brasa i en pietetsfull sal kallad "Kyrkan". Den jättestora öppna spisen formligen slukade våra små medhavda vedpåsar. Som vanligt vid ÖBK:s fester lät inte stämningen vänta på sig, alla njöt av atmosfären och sången ekade verkligen, för akustiken i den gamla "Kyrkan" var något för sig. Dansen saknades inte heller och när vi på småtimmarna försiktigt tog oss ner till båtarna väl vägleda av omtänksamt utplacerade "spotlights", kände vi oss mer än nöjda.

Ett lyckat arrangemang som festkommittén fick mycket beröm för. Till och med vädrets makter hade man lyckats blidka - sensommarens bästa weekend!

Besättningen "la Rouge"

P.S. Till alla som inte var med - missa inte ett tillfälle att besöka Dalarö Skans. Det är en sevärdhet! D.S.

GEMENSAMT ÅRSMÖTE?

I Vår-Loggen ställde Eskil Sandh frågan om ungdomssektionen och stora klubben skulle kunna ha årsmöte samma kväll.

Ungdomssektionens styrelse har diskuterat frågan och kommit fram till ett enhälligt nej av två skal.

För det första tas beslut på ungdomssektionens årsmöte som skall ingå som underlag inför stora klubbens årsmöte.

För det andra är det så att ungdomssektionens årsmöte hålls och leds av ungdomarna själva. Detta innebar en stor och mycket viktig fördel, nämligen att nästan alla vågar yttra sig och säga sin mening. Skulle mötena ligga ihop skulle troligen många av ungdomarna drabbas av samma munhafta som många av oss vuxna drabbas av i större församlingar.

För att visa hur det går till på våra möten inbjuder vi Dig Eskil till ungdomssektionens årsmöte i början av januari. Vi hoppas Du kan komma och sedan relatera Dina intryck på stora klubbens årsmöte.

ÖBK-U

Kjell Björklund

Denna historia är tillägnad ÖBK-U's lägerbarn.

Sista Dagen

- Det är sista dagen på seglarlägret.
- Imorgon ska vi åka hem!!
- Oj då, då är det bäst att vi skrynkklar till pyjamasen och klämmer ur halva tandkräms-tuben.....

**Gör som han!
Skriv till oss!**

REDAKTIONSKOMMITTEN

20 MARS 1987

Båtar Motorer Reservdelar
Aukt.Service Vinterförvaring

EVINRUDE

 Johnson

**VOLVO
PENTA**

 Perkins

Välkommen till

Dalarö
Marin

Marinan, Karlslund.

Tel. 0750 / 332 50, 333 50